Γλώσσες Προγραμματισμού ΙΙ

Άσκηση 7:

Συστήματα τύπων - μηχανή στοίβας

Δανάη Ευσταθίου, 10ο εξάμηνο

AM: 03115122

Περιγραφή

Για την άσκηση αυτή ζητείται ο ορισμός ενός συστήματος τύπων για μια γλώσσα μηχανής στοίβας. Για τον σκοπό αυτό θεωρήθηκαν 3 βασικοί τύποι:

- 1. ο Ιπτ που αντιστοιχεί στους αχέραιους,
- 2. ο Bool που αντιστοιχεί στις λογικές τιμές true, false και
- 3. ο Unit που αντιστοιχεί στον κενό τύπο.

Αρχικά, θα πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος αναπαράστασης των τύπων των στοιχείων της στοίβας. Καθώς δεν μπορούν να είναι γνωστά στο στάδιο του type checking όλα τα στοιχεία της στοίβας, αφού αυτό θα ισοδυναμούσε με πλήρη εκτέλεση του προγράμματος, πρέπει να επιλεχθεί ένα μέγιστο μέγεθος στοιχείων της στοίβας, για τα οποία θα βρεθούν οι τύποι τους. Στην συγκεκριμένη άσκηση επιλέχθηκε να σημειώνεται πλειάδα τεσσάρων στοιχείων, που είναι ο μικρότερος αριθμός στοιχείων που επιτρέπει το πρόγραμμα που δίνεται ως παράδειγμα να περάσει τον έλεγχο τύπων.

Η πλείαδα αυτή θα αντιστοιχεί στους τύπους των 4 στοιχείων της χορυφής της στοίβας, με δεξιότερο τύπο αυτόν που αντιστοιχεί στην χορυφή της στοίβας. Όταν εισάγεται επομένως ένα στοιχείο στην στοίβα, θα εισάγεται ο τύπος του από τα δεξιά της πλειάδας, δηλαδή αν η πλειάδα αρχιχά είναι της μορφής $< t_1, t_2, t_3, t_4 >$, μετά την είσοδο του νέου στοιχείου θα είναι της μορφής $< t_2, t_3, t_4, t_5 >$, όπου t_5 ο τύπος του νέου στοιχείου. Από την άλλη, όταν αφαιρείται ένα στοιχείο από την στοίβα, θα εξέρχεται ο τύπος του από τα δεξιά της πλειάδας χαι θα εισέρχεται ο τύπος Unit από τα αριστερά, αφού έχουμε "μνήμη" μόνο των τεσσάρων χορυφαίων στοιχείων, δηλαδή αν η πλειάδα αρχιχά είναι της μορφής $< t_1, t_2, t_3, t_4 >$, μετά την έξοδο του χορυφαίου στοιχείου θα είναι της μορφής $< Unit, t_1, t_2, t_3 >$. Πριν την έναρξη του προγράμματος η πλειάδα αυτή είναι αρχιχοποιημένη σε < Unit, Unit, Unit, Unit >.

Είναι κατανοητό πως αυτός ο τρόπος αναπαράστασης του τύπου της στοίβας θα δώσει σφάλμα τύπου σε προγράμματα που θα μπορούσαν να τρέξουν χωρίς να κολλήσουν, αλλά όσα προγράμματα περάσουν τον έλεγχο τύπων είναι σίγουρο ότι δεν θα κολλήσουν.

Κανόνες Τύπων

Για το σύστημα τύπων αναπτύχθηκαν οι παρακάτω κανόνες τύπων, όσον αφορά την επίδραση των εντολών τον τύπο της πλειάδας μήκους 4, όπως αυτή ορίστηκε παραπάνω. Οι κανόνες είναι είτε της μορφής:

$$x: \langle a, b, c, d \rangle \to \langle e, f, g, h \rangle$$

που σημαίνει ότι η εντολή x λαμβάνει είσοδο με τύπο < a, b, c, d > και δίνει έξοδο με τύπο < e, f, g, h >,

είτε της:

$$\frac{x, y}{z}$$

που σημαίνει ότι αν ισχύουν τα x, y τότε ισχύει το z.

Για την αναπαράσταση οποιουδήποτε εκ των τριών τύπων Int, Bool, Unit χρησιμοποιούνται οι χαρακτήρες του αγγλικού αλφαβήτου (a, b, c, ...), ενώ για την αναπαράσταση των τύπων Int, Bool χρησιμοποιούνται οι χαρακτήρες του ελληνικού αλφαβήτου $(\alpha, \beta, \gamma, ...)$.

Με αυτόν τον τρόπο, οι κανόνες διαμορφώθηκαν ως εξής:

$$\begin{array}{l} n: < a,b,c,d> \rightarrow < b,c,d,Int> \\ true, \ false: < a,b,c,d> \rightarrow < b,c,d,Bool> \\ +, \ *: < a,b,Int,Int> \rightarrow < Unit,a,b,Int> \\ -: < a,b,c,Int> \rightarrow < a,b,c,Int> \\ /: < a,b,Int,Int> \rightarrow < a,b,Int,Int> \\ <: < a,b,Int,Int> \rightarrow < d,b,Int,Int> \\ <: < a,b,Int,Int> \rightarrow < Unit,a,b,Bool> \\ =: < a,b,\alpha,\alpha> \rightarrow < Unit,a,b,Bool> \\ and: < a,b,Bool,Bool> \rightarrow < Unit,a,b,Bool> \\ not: < a,b,c,Bool> \rightarrow < a,b,c,Bool> \\ dup: < a,b,c,\alpha> \rightarrow < Unit,a,b,c> \\ swap: < a,b,c,\alpha> \rightarrow < Unit,a,b,c> \\ swap: < a,b,c,\alpha> \rightarrow < Unit,a,b,c> \\ swap: < a,b,c,\alpha> \rightarrow < d,b,c,\alpha> \\ swap: < a,b,c,\alpha> \rightarrow < d,b,c,\alpha> \\ swap: < a,b,c,d> \rightarrow < a,b,c,d> \\ solution < a,b,c,d> \\ solution < a,b,c,d> \\ solution < a,b,c$$

 $p_1: < Unit, a, b, c > \rightarrow < d, e, f, g >, p_2: < Unit, a, b, c > \rightarrow < d, e, f, g >$

$$cond[p_1|p_2]: \langle a,b,c,Bool \rangle \rightarrow \langle d,e,f,g \rangle$$

$$p: \langle Unit, a, b, c \rangle \rightarrow \langle Unit, a, b, c \rangle$$

$$loop[p]: \langle a, b, c, Bool \rangle \rightarrow \langle Unit, a, b, c \rangle$$

$$p_1: \langle a, b, c, d \rangle \to \langle e, f, g, h \rangle, p_2: \langle e, f, g, h \rangle \to \langle i, j, k, l \rangle$$

$$p_1 \ p_2 : \langle a, b, c, d \rangle \rightarrow \langle i, j, k, l \rangle$$

Καθώς για τους υπόλοιπους κανόνες είναι σχετικά προφανής η ιδέα για την διαμόρφωσή τους, θα ήταν σκόπιμο να γίνει διευκρίνιση του γιατί έγιναν οι συγκεκριμένες σχεδιαστικές επιλογές για τους κανόνες των cond και loop:

- Ο κανόνας για την cond διαμορφώθηκε έτσι, ώστε τα δύο προγράμματα του cond να παίρνουν μια πλειάδα με τον τύπο Unit στην πρώτη θέση. Η επιλογή αυτή έγινε, διότι θεωρήσαμε ότι για να εκτελεστεί το cond θα πρέπει να υπάρχει μια τιμή Bool στην κορυφή της στοίβας, η οποία με την έξοδό της από αυτή θα δώσει την τιμή Unit στην πρώτη θέση της πλειάδας. Ακόμα, θεωρήσαμε ότι τα προγράμματα p_1 , p_2 δίνουν τον ίδιο τύπο στην έξοδο, προκειμένου και ο τύπος εξόδου της cond να είναι απλά ο ίδιος με αυτόν των προγραμμάτων p_1 , p_2 .
- Η εντολή loop παίρνει ως όρισμα ένα πρόγραμμα p, το οποίο δίνει έξοδο του ίδιου τύπου με την είσοδο. Η επιλογή αυτή έγινε προχειμένου οι πιθανές συνεχόμενες εχτελέσεις του p, που ισοδυναμούν με πιθανή παράθεση του p με τον εαυτό του πολλαπλές φορές, να μην δημιουργούν σύγχρουση με τον χανόνα τύπων για την παράθεση.
 Και σε αυτή την περίπτωση ισχύει το ίδιο με την περίπτωση του cond για την τιμή Unit στην πρώτη θέση της πλειάδας του τύπου εισόδου του p.